

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 77 / 2011
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.A. din .X., jud. .X.
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 906043/11.01.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin adresa nr..X./10.01.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. 906043/11.01.2011 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. S.A. din .X., Aleea X, nr.X, județul .X., având cod de înregistrare fiscală X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub numărul X/1991.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010 încheiată de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.10.2010, și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit Anexei nr.2 - „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2011” a Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/30.11.2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili S.C. .X. S.A. este mare contribuabil și se regăsește la poziția nr.X.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010, respectiv **23.11.2010** conform semnăturii și ștampilei aplicată de societate pe adresa de înaintare

nr..X./15.11.2010 și de data înregistrării contestației la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, respectiv 13.12.2010 potrivit ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art.206, art. 207 și art. 209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. .X. S.A. contestă Decizia de impunere nr..X./08.11.2010 emisă de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.10.2010, precizând următoarele:

Sumele stabilite prin Decizia de impunere nr..X./08.11.2010:

- .X. lei, reprezentând TVA-ul achitat în vamă de către S.C. .X. S.A. în numele S.C. .X. S.A. – punct de lucru .X. .X. pentru importul în comision, TVA ce a fost dedus de către .X. S.A.

- .X. lei, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, „nu sunt datorate de către S.C. .X. S.A., pentru următoarele considerente:

1. În baza unui contract de comision (import), S.C. .X. S.A. .X., în calitate de comisionar, a efectuat importul unor produse chimice specifice industriei chimice în numele comitentului S.C. .X. S.A. - punct de lucru .X. .X., respectând cerințele legale referitoare la taxele vamale, TVA și alte formalități cerute de Codul Vamal. Importul în comision s-a efectuat în baza facturilor Invoice nr..X./01.11.2004, nr.X/08.11.2004, nr.X/17.11.2004, nr.X/24.11.2004 și nr.X/22.11.2004 și a Declarațiilor vamale de import (DVI) aferente, respectiv: DVI nr.X/01.11.2004, DVI nr.X/08.11.2004, DVI nr.X/17.11.2004, DVI nr.X/02.11.2004 și DVI nr.X/22.11.2004.” Pe facturile enumerate mai sus era specificat ca și cumpărător S.C. .X. S.A. – punct de lucru .X. .X..

„Taxa pe valoarea adăugată aferentă DVI-urilor enumerate mai sus, în valoare de .X. lei, a fost achitată în vamă de către comisionarul S.C. .X. S.A. cu OP nr.X/29.10.2004, OP nr.X/05.11.2004, OP nr.X/16.11.2004, OP nr.X/22.11.2004 și OP nr.X/22.11.2004.

TVA-ul în speță, în sumă de .X. lei, nu a fost dedus în decontul de TVA al S.C. .X. S.A., fapt dovedit prin documentele anexate prezentei, respectiv Decontul de TVA al S.C. .X. S.A. pe luna noiembrie 2004 și jurnalul de cumpărări pe luna noiembrie al aceleiași societăți.”

Societatea susține că a dedus „TVA-ul în speță”, „în mod legal”, „deoarece facturile emise pentru bunurile importate aveau menționat la rubrica „cumpărător” societatea .X. S.A.- punct de lucru .X. .X., deci obligațiile de plată a prețului, precum și deducerile de TVA reveneau societății S.C. .X. S.A.” și consideră că în conformitate cu art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal – în forma în vigoare în noiembrie 2004, are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile importate, deoarece acestea reprezentau produse specifice producției chimice, materii prime și materiale destinate procesului de producție al S.C. .X. S.A. - punct de lucru .X. .X..

Societatea menționează că prin faptul că TVA a fost dedusă de S.C. .X. S.A., bugetul de stat nu a fost prejudiciat, întrucât S.C. .X. S.A. nu a dedus TVA-ul aferent celor 5 DVI-uri enumerate mai sus.

„În plus, S.C. .X. S.A. – chiar și în ipoteza în care ar fi avut dreptul de deducere al TVA-ului, nu l-a exercitat în termen, iar la data prezentei, nu își poate exercita dreptul de deducere, acesta fiind prescris (conf. Codului fiscal, dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare/restituire).”

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, societatea precizează că acestea sunt „nelegale și nedatorate”, ca urmare a aplicării principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul).

În concluzie, față de cele precizate mai sus, societatea consideră că „*bugetul statului nu a fost prejudiciat în niciun fel prin acest act de comerț, deoarece TVA-ul a fost achitat în termen în vamă și încasat la bugetul de stat, iar deducerea acestuia s-a făcut de o singură societate – cea pe numele căreia au fost emise facturile – astfel încât, față de inexistența unui prejudiciu al bugetului de stat, Decizia nr..X./08.11.2010 este nulă de drept*”, și prin urmare societatea solicită admiterea contestației și anularea în totalitate a Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010 „*ca fiind netemeinică și nelegală*”.

II. Organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, au efectuat o inspecție fiscală parțială privind taxa pe valoarea adăugată la S.C. .X. S.A. care a cuprins perioada 01.04.2004-31.07.2009, pentru care societatea a depus deconturi de TVA cu opțiune de rambursare cu control ulterior.

Organele de inspecție fiscală au verificat documentele justificative în baza cărora societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată și au constatat următoarele:

În luna noiembrie 2004, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă unor importuri de produse specifice industriei chimice, materii prime și materiale necesare procesului de producție, ambalaje, piese de schimb pentru utilaje de producție, etc, pentru punctul de lucru .X. .X., astfel:

- suma de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă importului de garnituri etanșare mecanică din Germania, în baza următoarelor documente:

- factura Invoice nr..X./01.11.2004 emisă de S.C. .X. S.A. .X., în valoare de X Euro, cu specificarea cumpărătorului S.C. .X. S.A.- punct de lucru .X. .X.,

- Declarația vamală de import nr.X/01.11.2004, în care este înscris la rubrica expeditor .X. .X. X & X, iar la destinatar este înscris S.C. .X. S.A. .X. prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.1213, reprezentând plata TVA pentru import piese de schimb, în care la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Vama .X. .X..

- suma de **.X. lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă importului de produse specifice industriei chimice din Spania, în baza următoarelor documente:

- factura Invoice nr..X./08.11.2004 emisă de S.C. .X. S.A. .X., în valoare de X Euro, cu specificarea cumpărătorului S.C. .X. S.A.- punct de lucru .X. .X.,

- Declarația vamală de import nr.X/08.11.2004, în care este înscris la rubrica expeditor X S.A. Spania, iar la destinatar este înscris S.C. .X. S.A. .X. prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.X, reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice, în care la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Vama .X. .X..

- suma de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă importului de produse specifice industriei chimice din Austria, în baza următoarelor documente:

- factura Invoice nr.X/17.11.2004 emisă de S.C. .X. S.A. .X., în valoare de X Euro, cu specificarea cumpărătorului S.C. .X. S.A.- punct de lucru .X. .X.,

- Declarația vamală de import nr.X/17.11.2004, în care este înscris la rubrica expeditor X, iar la destinatar este înscris S.C. .X. S.A. .X. prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.X, reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice, în care la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Biroul vamal X.

- suma de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă importului de produse specifice industriei chimice din Spania, în baza următoarelor documente:

- factura Invoice nr.X/24.11.2004 emisă de S.C. .X. S.A. .X., în valoare de X Euro, cu specificarea cumpărătorului S.C. .X. S.A.- punct de lucru .X. .X.,

- Declarația vamală de import nr.X/24.11.2004, în care este înscris la rubrica expeditor X S.A. Spania, iar la destinatar este înscris S.C. .X. S.A. .X. prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.X, reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice (produse X), în care unde la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Biroul vamal X.

- suma de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă importului de paleți cu butoaie cuprinzând preparate tensioactive din Spania, în baza următoarelor documente:

- factura Invoice nr.X/22.11.2004 emisă de S.C. .X. S.A. .X., în valoare de X Euro, cu specificarea cumpărătorului S.C. .X. S.A.- punct de lucru .X. .X.,

- Declarația vamală de import nr.X/22.11.2004, în care este înscris la rubrica expeditor X S.A. Spania, iar la destinatar este înscris S.C. .X. S.A. .X. prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.X, reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice (produse X), în care la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Biroul vamal X.

Având în vedere prevederile art.145 alin.(1), alin.(3) lit.b) și alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în sumă de .X. lei și au calculat majorări de întârziere aferente TVA în sumă de **X lei**.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus și a înscris în jurnalul de cumpărări aferent lunii decembrie 2006, taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă facturii nr.X/09.01.2007, furnizor S.C. .X. S.A. .X., în condițiile în care faptul generator și exigibilitatea taxei intervenea în luna ianuarie 2007, conform prevederilor art.134 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul

fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care au fost calculate majorări de întârziere la plată pentru 30 zile, în sumă de **X lei.**

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1). Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. .X. S.A. poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor importuri de bunuri în baza unor declarații vamale de import în condițiile în care la rubrica „Destinatar” este înscrisă o altă societate, respectiv S.C. .X. S.A., aceasta efectuând și plata TVA – ului în vama pentru importuri iar prin contestație societatea nu prezintă documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna noiembrie 2004, S.C. .X. S.A. a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă importurilor efectuate cu declarații vamale de import în care la rubrica „Destinatar” este înscrisă S.C. .X. S.A. .X., astfel că în conformitate cu prevederile art.145 alin.(1), alin.(3) lit.b) și alin.(8) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea nu au acordat S.C. .X. S.A. dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri.

În drept, art.145 alin.(1), alin.(3) lit.b) și alin.(8) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, prevede:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. [...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă: [...]

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate. [...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente: [...]

b) pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. (2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține faptul că dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale, pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin.(2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.10.2010, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că în luna noiembrie 2004, S.C. .X. S.A. a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă importurilor efectuate cu declarații vamale de import în care la rubrica „Destinatar” este înscrisă S.C. .X. S.A. .X., astfel că având în vedere prevederile art.145 alin.(1), alin.(3) lit.b) și alin.(8) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat S.C. .X. S.A. dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri.

Totodată, se reține că atât pe facturile emise de furnizorii externi reprezentând achiziții de produse specifice industriei chimice, materii prime și materiale necesare procesului de producție, ambalaje, piese de schimb pentru utilaje de producție, etc, cât și pe declarațiile vamale de import aferente acestora este specificat la rubrica cumpărător S.C. .X. S.A. .X. și nu S.C. .X. S.A., de unde rezultă că importul este realizat de S.C. .X. S.A. De asemenea, se reține că ordinele de plată reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice, au înscrise la rubrica „plătitor” S.C. .X. S.A. .X., către „beneficiar” Biroul vamal, deci TVA-ul a fost achitat în vamă de S.C. .X. S.A. .X..

Astfel, spre exemplificare,

- factura externă nr.X/10.11.2004 emisă de X X, în valoare totală de X Euro, reprezentând achiziții de agenți antispumanti, aldehide și bioacizi, către .X. S.A. .X..

- Declarația vamală de import nr.X/17.11.2004, în care este înscris ca expeditor X Austria, iar destinatar S.C. .X. S.A. .X., prin reprezentant S.C. .X. S.A. .X..

- Ordinul de plată nr.X/16.11.2004, reprezentând plata TVA pentru import produse specifice industriei chimice, în care la rubrica „plătitor” este înscris S.C. .X. S.A. .X., iar la rubrica „beneficiar” Biroul vamal X.

Din cele precizate mai sus, se reține că S.C. .X. S.A. a efectuat un import de bunuri din Austria pentru care a achitat TVA în vamă.

Prin urmare, S.C. .X. S.A. nu avea dreptul legal să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă unor importuri de bunuri efectuate de S.C. .X. S.A. și pentru care aceasta din urmă a achitat TVA în vamă, atâta timp cât justificarea acestui drept nu s-a efectuat conform prevederilor art.145 alin.(8) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește argumentul contestatoarei referitor la faptul că S.C. .X. S.A., având calitatea de comisionar, în baza contractului de comision, a efectuat importul unor produse chimice specifice industriei chimice în numele comitentului, respectiv S.C. .X. S.A., a achitat TVA în vamă și nu a dedus această taxă, anexând în acest sens ordine de plată și decontul de TVA al S.C. .X. S.A. pentru luna noiembrie 2004, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât S.C. .X. S.A. nu prezintă în susținerea contestației contractul de comision încheiat cu S.C. .X. S.A. și nici facturile fiscale emise de către aceasta din urmă, astfel încât aceste documente să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Mai mult, prin adresa nr. X/15.02.2011 Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat contestatoarei documentele mai sus menționate, însă până la data emiterii prezentei S.C. .X. S.A. nu a înțeles să dea curs solicitării.

În consecință, în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct.12.1. lit.a) din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

si avand in vedere cele precizate mai sus, prevederile legale in vigoare in perioada verificata, precum si faptul ca societatea nu justifica cu documente exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor importate, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei.

2). Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că la cap.III pct.1) din prezenta decizie s-a respins ca neintemeiata contestatia formulata pentru suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, conform principiului de drept “accessorium sequitur principale”, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata si pentru suma de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

3). În ceea ce privește majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestația formulată, S.C. .X. S.A. nu aduce nicio motivație în susținerea acestuia.

În fapt, prin contestația formulată, S.C. .X. S.A. nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației privind majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr..X./08.11.2010.

În drept, potrivit prevederilor art. 206 lit.(c) și lit.(d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la forma și conținutul contestației:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

iar la pct.12.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă, în conformitate cu pct.2.4 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Se reține că S.C. .X. S.A., deși contestă în întregime actul administrativ emis de organele de inspecție fiscală, respectiv Decizia de impunere nr..X./08.11.2010, pentru suma de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, nu aduce niciun argument de fond prin contestație care să fie susținut cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nicio motivație în susținerea cauzei, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010 pentru suma de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1) **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010 pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

2) **Respingerea ca nemotivată** a contestației formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr..X./08.11.2010 pentru suma de **X lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

**DIRECTOR GENERAL,
X**

X